

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 71.596/1
van 24 juni 2022

avis 71.596/1
du 24 juin 2022

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit van
22 december 2020 tot
vaststelling van de
financiering en de modaliteiten
voor de invoering van een
solidariteitspremie in de
federale gezondheidssectoren'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal du
22 décembre 2020 fixant le
financement et les modalités
pour l'instauration d'une
prime de solidarité dans les
secteurs des soins de santé
fédéraux'

Op 25 mei 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 december 2020 tot vaststelling van de financiering en de modaliteiten voor de invoering van een solidariteitspremie in de federale gezondheidssectoren’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 juni 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 juni 2022.

*

Le 25 mai 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal du 22 décembre 2020 fixant le financement et les modalités pour l'instauration d'une prime de solidarité dans les secteurs des soins de santé fédéraux’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 16 juin 2022. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 24 juin 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot invoering van een eenmalige premie van 985 euro bruto voor een voltijdse tewerkstelling ten behoeve van het externe schoonmaakpersoneel van de ziekenhuizen dat in het kader van de coronacrisis heeft gewerkt tijdens de referteperiode tussen 1 september 2020 en 30 november 2020, te betalen uit de niet-aangewende fondsen voor de solidariteitspremie in de federale gezondheidssectoren. Daartoe wordt artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 december 2020 ‘tot vaststelling van de financiering en de modaliteiten voor de invoering van een solidariteitspremie in de federale gezondheidssectoren’ aangevuld.

3. Het ontworpen besluit kan geacht worden rechtsgrond te vinden in artikel 59^{quater} van de programmawet van 2 januari 2001 waaraan gerefereerd wordt in het eerste lid van de aanhef.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het vijfde lid van de aanhef dient de datum van de ministerraad waarop werd voorbijgegaan aan de weigering van het begrotingsakkoord, meer bepaald 20 mei 2022, nog te worden ingevuld.

Artikel 1

5.1. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.¹

¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 3 februari 2022, nr. 11/2022, B.6; GwH 10 februari 2022, nr. 25/2022, B.9.

5.2. Op te merken valt dat de voorliggende premie enkel geldt voor de werknemers die, in het kader van de strijd tegen de epidemie ten gevolge van het coronavirus COVID-19, tijdens de referteperiode tussen 1 september 2020 en 30 november 2020, door een andere entiteit via aanneming in een ziekenhuis schoonmaakdiensten hebben uitgevoerd en waarvoor de kost aangerekend is op een boekhoudkundige kostenplaats tussen 020 en 899 van het ziekenhuis. Zowel het toepassingsgebied *ratione temporis* als het toepassingsgebied *ratione loci* wijkt aldus af van het toepassingsgebied van de regeling voor het andere personeel dat aan de orde is in het koninklijk besluit van 22 december 2020. Zo zal wie enkel tijdens de eerste coronagolf schoonmaakte in het ziekenhuis, of wie schoonmaakte in wijkgezondheidscentra niet in aanmerking komen voor de premie.

Daarenboven lijkt de voorliggende premie de vorm aan te nemen van een brutopremie die wordt gestort boven op het loon, en niet, zoals bij de eenmalige solidariteitspremie voor de personeelsleden van de federale gezondheidssectoren, te worden toegekend onder de vorm van een consumptiecheque.²

5.3. De gemachtigde deelde in verband met deze onderscheiden behandelingen het volgende mee:

“De premie die in het kader van het koninklijk besluit van 22 december 2020 werd toegekend – de zogenaamde solidariteitspremie – is niet dezelfde als de premie waarvan sprake is in het voorliggende wijzigingsbesluit. Het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 22 december 2020 kan dan ook niet als vergelijkingsbasis gebruikt worden.

De premie die hier voorligt betreft dezelfde bijzondere erkentelijkheid die reeds werd voorzien voor het inhuizig schoonmaakpersoneel van de ziekenhuizen met het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen (artikel 74undecies).

De modaliteiten van deze bijzondere erkentelijkheid zijn dezelfde als deze van de initiële tussenkomst voor het inhuizig personeel. Er wordt een eenmalige bijzondere erkentelijkheid toegekend, in de vorm van een premie van 985 euro bruto voor een voltijdse tewerkstelling, van de ziekenhuizen aan de betrokken werknemers, pro rata hun tewerkstellingstijd tijdens de referteperiode tussen 1 september 2020 en 30 november 2020, en waarvoor de kost aangerekend is op een boekhoudkundige kostenplaats tussen 020 en 899 van het ziekenhuis.

Het ontwerpbesluit voorziet dat de bijzondere erkentelijkheid wordt gefinancierd via de restmiddelen van de zogenaamde solidariteitspremie – eveneens een eenmalige premie, toegekend aan het zorgpersoneel om hen te honoreren voor hun inspanningen geleverd tijdens de eerste golf van de Covid-19-pandemie - die zich momenteel nog in het Fonds Sociale Maribel 330 bevinden.

Het voorliggende ontwerpbesluit voorziet dat de middelen voor de bijzondere eenmalige erkentelijkheid, na goedkeuring door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, worden toegewezen aan het Sociaal Fonds voor Schoonmaak. Dit Fonds staat in voor de concrete uitvoering en stort de bijzondere eenmalige erkentelijkheid van de ziekenhuizen aan de betrokken werknemers pro rata hun tewerkstellingstijd in het ziekenhuis tijdens de referteperiode.

Het gaat hier om een zeer specifieke categorie van werknemers die samen met het inhuizig schoonmaakpersoneel een correcte en zeer intensieve opvolging van de bijzondere

² Zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 december 2020.

hygiënische omstandigheden die golden tijdens de corona-epidemie tot in de kamers van de patiënten mogelijk gemaakt hebben. Voor andere categorieën van personen gelden deze bijzondere omstandigheden niet of de kost ervan wordt niet aangerekend op een boekhoudkundige kostenplaats tussen 020 en 899 van het ziekenhuis.”

5.4. Daaruit kan begrepen worden dat de maatregel wordt ingevoegd in het koninklijk besluit van 22 december 2020 aangezien deze wordt gefinancierd vanuit de overschotten van het budget voor de consumptiecheque. Niettemin blijkt uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting dat wordt beoogd om een maatregel in te voeren die analoog is aan de maatregel die – enkel voor het personeel van de ziekenhuizen, maar bovenop de consumptiecheque voorzien in het koninklijk besluit van 22 december 2020 – door het koninklijk besluit van 14 december 2020 werd ingevoerd als artikel 74*undecies* van het koninklijk besluit van 25 april 2002 ‘betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen’.

Het past dan ook om in herinnering te brengen wat de afdeling Wetgeving eerder in advies 68.432/3 van 11 december 2020 bij de invoering van artikel 74*undecies* van het koninklijk besluit van 14 december 2020 in dat verband heeft opgemerkt:

“5. De vraag rijst hoe de ontworpen regeling zich verhoudt tot de regeling inzake de consumptiecheque, vervat in hoofdstuk 3 van het ontwerp van koninklijk besluit ‘tot aanpassing van diverse bepalingen inzake sociale zekerheid en vrijwilligerswerk in het kader van de bestrijding van de sociaal-economische gevolgen van de coronaviruspandemie’ (waarover de Raad van State op 7 december 2020 advies 68.383/1 heeft uitgebracht) en waarvan de financiering lijkt te zijn geregeld bij het ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de financiering en de modaliteiten voor de invoering van een solidariteitspremie in de federale gezondheidssectoren’ (waarover de Raad van State op 8 december 2020 advies 68.393/1 heeft gegeven). Die consumptiecheque is immers bestemd voor de ‘federale gezondheidssector’, die ruimer wordt omschreven dan enkel de ziekenhuizen. De gemachtigde verstrekte daarover de volgende toelichting:

‘Le chèque consommation (prime de solidarité) s’applique au personnel de tous les secteurs fédéraux des soins de santé qui ont été actifs pendant la première vague de l’épidémie. Tandis que la prime d’encouragement prévue dans l’arrêté en projet concerne uniquement le personnel hospitalier toujours fortement mobilisé durant la deuxième vague de l’épidémie.’

Die uitleg neemt niet weg dat verantwoord moet kunnen worden in het licht van het gelijkheidsbeginsel waarom de inspanningen van het ziekenhuispersoneel in die mate aanzienlijker waren dan die van de personeelsleden van de andere zorginstellingen die in aanmerking komen voor de consumptiecheque, dat niet moet worden voorzien in een gelijkaardige aanmoedigingspremie voor de laatstgenoemde personeelsleden.”³

³ Adv.RvS 68.432/3 van 11 december 2020 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 14 december 2020 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen’, opmerking 5.

Hoewel de door de gemachtigde verstrekte toelichting van aard is om de vorm (eenmalige brutopremie boven op het loon) en het toepassingsgebied⁴ van de ontworpen maatregel te verklaren, zal in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie alsnog moeten kunnen worden verantwoord waarom het verschil in behandeling tussen externe en interne schoonmakers in de ziekenhuizen slechts gedeeltelijk wordt weggewerkt. De externe schoonmakers krijgen nu weliswaar een analoge premie als bedoeld in artikel 74^{undecies} van het koninklijk besluit van 25 april 2002, maar niet de consumptiecheque voorzien in het koninklijk besluit van 22 december 2020.

Eveneens zal moeten kunnen worden verantwoord waarom de inspanningen van de externe schoonmakers in de ziekenhuizen in die mate aanzienlijker waren dan die van de externe schoonmakers in de federale gezondheidssectoren buiten de ziekenhuizen die niet in aanmerking komen voor de voorliggende premie, noch voor de consumptiecheque.

*

⁴ Wat het temporeel toepassingsgebied betreft kan worden vastgesteld dat het inderdaad overeenstemt met het temporeel toepassingsgebied van artikel 74^{undecies} van het koninklijk besluit van 25 april 2002. Dat neemt niet weg dat de Raad van State in voormeld advies 68.432/3 ook bij dat temporele toepassingsgebied de volgende opmerking heeft gemaakt:

“7. Op de vraag waarom de ontworpen regeling beperkt is tot personeelsleden die actief waren in de periode tussen 1 september 2020 en 30 november 2020, antwoordde de gemachtigde als volgt:

‘La prime sera bien calculée sur les prestations du 1er septembre au 30 novembre et devra être payée même si le travailleur n’est plus en fonction en décembre car le but est bien de remercier le personnel actif dans la 2e vague. Au départ la période visée était octobre à décembre mais de manière pratique il était impossible de calculer un temps de travail incluant le mois de décembre et en même temps d’octroyer la prime pendant ce même mois de décembre. La période de référence a donc été avancée d’un mois. On est vraiment dans une volonté politique de remercier les efforts fournis pendant la 2e vague. En ce qui concerne la première vague, la prime de solidarité (chèque-consommation) avait été annoncée déjà vers avril mais la mise en œuvre a pris beaucoup de temps.’

Aangezien het de bedoeling is om, zoals de gemachtigde aangeeft, een premie uit te keren uit erkentelijkheid voor de inspanningen die door het ziekenhuispersoneel werden gedaan tijdens de zogenaamde tweede golf van de COVID-19-epidemie in België, zou men kunnen verwachten dat ook de inspanningen van werknemers die in december in dienst treden, daarvoor in aanmerking komen. De argumentatie van de gemachtigde met betrekking tot de administratieve moeilijkheid om de premie uit te betalen in de laatste maand van de referentieperiode is weliswaar pertinent, maar de stellers van het ontwerp zouden ook kunnen overwegen om de referentieperiode te verlengen, ook al betekent dat dat de premie later wordt uitbetaald.”

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'instaurer une prime unique de 985 euros bruts pour un emploi à temps plein, au profit du personnel externe de nettoyage des hôpitaux, qui, dans le cadre de la crise sanitaire, a travaillé au cours de la période de référence comprise entre le 1er septembre 2020 et le 30 novembre 2020, prime qui est à payer à partir des fonds non utilisés prévus pour la prime de solidarité dans les secteurs des soins de santé fédéraux. À cet effet, le projet complète l'article 7 de l'arrêté royal du 22 décembre 2020 'fixant le financement et les modalités pour l'instauration d'une prime de solidarité dans les secteurs des soins de santé fédéraux'.

3. L'arrêté en projet peut être réputé trouver un fondement juridique dans l'article 59^{quater} de la loi-programme du 2 janvier 2001, visé au premier alinéa du préambule.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Au cinquième alinéa du préambule, il convient d'encore compléter la date du Conseil des ministres au cours duquel il a été décidé de passer outre au refus de l'accord budgétaire, à savoir le 20 mai 2022.

Article 1er

5.1. Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement ne peut se concilier avec les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination que si cette différence repose sur un critère objectif et si elle est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé ¹.

¹ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple : C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3; C.C., 3 février 2022, n° 11/2022, B.6; C.C., 10 février 2022, n° 25/2022, B.9.

5.2. Il convient de noter que la prime à l'examen ne s'applique qu'aux travailleurs qui, dans le cadre de la lutte contre l'épidémie due au coronavirus COVID-19, au cours de la période de référence comprise entre le 1er septembre 2020 et le 30 novembre 2020, ont effectué des prestations de nettoyage via une autre entité par le biais de sous-traitance dans un hôpital et pour lesquelles le coût a été imputé sur un centre de frais comptable entre 020 et 899 de l'hôpital. Tant le champ d'application *ratione temporis* que le champ d'application *ratione loci* s'écartent donc du champ d'application du régime valable pour les autres membres du personnel qui fait l'objet de l'arrêté royal du 22 décembre 2020. Ainsi, ceux qui ont nettoyé dans les hôpitaux uniquement pendant la première vague de COVID-19, ou ceux qui ont nettoyé dans des maisons médicales n'entrent pas en ligne de compte pour l'obtention de la prime.

En outre, la prime à l'examen semble prendre la forme d'une prime brute qui est versée en plus du salaire, et ne paraît pas, comme tel était le cas pour la prime unique de solidarité pour les membres du personnel des secteurs des soins de santé fédéraux, être accordée sous la forme d'un chèque consommation ².

5.3. À propos de cette différence de traitement, le délégué a communiqué ce qui suit :

« De premie die in het kader van het koninklijk besluit van 22 december 2020 werd toegekend – de zogenaamde solidariteitspremie – is niet dezelfde als de premie waarvan sprake is in het voorliggende wijzigingsbesluit. Het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 22 december 2020 kan dan ook niet als vergelijkingsbasis gebruikt worden.

De premie die hier voorligt betreft dezelfde bijzondere erkentelijkheid die reeds werd voorzien voor het inhuizig schoonmaakpersoneel van de ziekenhuizen met het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen (artikel 74undecies).

De modaliteiten van deze bijzondere erkentelijkheid zijn dezelfde als deze van de initiële tussenkomst voor het inhuizig personeel. Er wordt een eenmalige bijzondere erkentelijkheid toegekend, in de vorm van een premie van 985 euro bruto voor een voltijdse tewerkstelling, van de ziekenhuizen aan de betrokken werknemers, pro rata hun tewerkstellingstijd tijdens de referteperiode tussen 1 september 2020 en 30 november 2020, en waarvoor de kost aangerekend is op een boekhoudkundige kostenplaats tussen 020 en 899 van het ziekenhuis.

Het ontwerpbesluit voorziet dat de bijzondere erkentelijkheid wordt gefinancierd via de restmiddelen van de zogenaamde solidariteitspremie – eveneens een eenmalige premie, toegekend aan het zorgpersoneel om hen te honoreren voor hun inspanningen geleverd tijdens de eerste golf van de Covid-19-pandemie - die zich momenteel nog in het Fonds Sociale Maribel 330 bevinden.

Het voorliggende ontwerpbesluit voorziet dat de middelen voor de bijzondere eenmalige erkentelijkheid, na goedkeuring door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, worden toegewezen aan het Sociaal Fonds voor Schoonmaak. Dit Fonds staat in voor de concrete uitvoering en stort de bijzondere eenmalige erkentelijkheid van de ziekenhuizen aan de betrokken werknemers pro rata hun tewerkstellingstijd in het ziekenhuis tijdens de referteperiode.

Het gaat hier om een zeer specifieke categorie van werknemers die samen met het inhuizig schoonmaakpersoneel een correcte en zeer intensieve opvolging van de bijzondere hygiënische omstandigheden die golden tijdens de corona-epidemie tot in de kamers van de

² Voir l'article 1er de l'arrêté royal du 22 décembre 2020.

patiënten mogelijk gemaakt hebben. Voor andere categorieën van personen gelden deze bijzondere omstandigheden niet of de kost ervan wordt niet aangerekend op een boekhoudkundige kostenplaats tussen 020 en 899 van het ziekenhuis ».

5.4. Il peut s'en déduire que la mesure est insérée dans l'arrêté royal du 22 décembre 2020 étant donné qu'elle est financée à partir des surplus du budget pour le chèque consommation. Néanmoins, il ressort des explications fournies par le délégué que l'objectif est d'introduire une mesure analogue à celle qui a été introduite – uniquement pour le personnel hospitalier, mais en complément du chèque consommation prévu par l'arrêté royal du 22 décembre 2020 – par l'arrêté royal du 14 décembre 2020 en tant qu'article 74^{undecies} de l'arrêté royal du 25 avril 2002 'relatif à la fixation et à la liquidation du budget des moyens financiers des hôpitaux'.

Il convient dès lors de rappeler les observations formulées précédemment par la section de législation dans l'avis 68.432/3 du 11 décembre 2020 à l'occasion de l'insertion de l'article 74^{undecies} dans l'arrêté royal du 14 décembre 2020 :

« 5. La question se pose de savoir comment le dispositif en projet s'articule avec les dispositions relatives au chèque consommation, prévues dans le chapitre 3 du projet d'arrêté royal 'portant, dans le cadre de la lutte contre les conséquences socio-économiques de la pandémie du coronavirus, adaptation de diverses dispositions en matière de sécurité sociale et de volontariat' (sur lequel le Conseil d'État a donné, le 7 décembre 2020, l'avis 68.383/1) et dont le financement paraît être réglé par le projet d'arrêté royal 'fixant le financement et les modalités pour l'instauration d'une prime de solidarité dans les secteurs des soins de santé fédéraux' (sur lequel le Conseil d'État a donné, le 8 décembre 2020, l'avis 68.393/1). Ce chèque consommation est en effet destiné au « secteur fédéral de la santé », dont la définition est plus large que les seuls hôpitaux. À ce propos, le délégué a donné l'explication suivante :

'Le chèque consommation (prime de solidarité) s'applique au personnel de tous les secteurs fédéraux des soins de santé qui ont été actifs pendant la première vague de l'épidémie. Tandis que la prime d'encouragement prévue dans l'arrêté en projet concerne uniquement le personnel hospitalier toujours fortement mobilisé durant la deuxième vague de l'épidémie'.

En dépit de cette explication, il faut pouvoir justifier, au regard du principe d'égalité, pourquoi les efforts du personnel hospitalier étaient à ce point plus importants que ceux des membres du personnel des autres établissements de soins, qui peuvent bénéficier du chèque consommation, qu'il n'y a pas lieu de prévoir une prime d'encouragement analogue pour ces derniers ³ ».

³ Avis C.E. 68.432/3 du 11 décembre 2020 sur un projet devenu l'arrêté royal du 14 décembre 2020 'modifiant l'arrêté royal du 25 avril 2002 relatif à la fixation et à la liquidation du budget des moyens financiers des hôpitaux', observation 5.

Bien que les précisions fournies par le délégué soient de nature à expliquer la forme (prime brute unique en plus du salaire) et le champ d'application ⁴ de la mesure en projet, il faudra encore pouvoir justifier, à la lumière du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination, pourquoi la différence de traitement entre le personnel de nettoyage externe et le personnel de nettoyage interne des hôpitaux n'est que partiellement supprimée. Certes, le personnel de nettoyage externe reçoit désormais une prime similaire à celle prévue à l'article 74^{undecies} de l'arrêté royal du 25 avril 2002, mais pas le chèque consommation prévu par l'arrêté royal du 22 décembre 2020.

Il faudra également pouvoir justifier pourquoi les efforts du personnel de nettoyage externe dans les hôpitaux ont été tellement plus importants que ceux du personnel de nettoyage externe dans les secteurs des soins de santé fédéraux hors hôpitaux qui ne peuvent pas bénéficier de la prime à l'examen ni du chèque consommation.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁴ En ce qui concerne le champ d'application temporel, on peut observer qu'il correspond effectivement au champ d'application temporel de l'article 74^{undecies} de l'arrêté royal du 25 avril 2002. Il n'en demeure pas moins que dans l'avis précité 68.432/3, le Conseil d'État a formulé, au sujet de ce champ d'application temporel, l'observation suivante :

« 7. À la question de savoir pourquoi le dispositif en projet est limité aux membres du personnel qui étaient actifs au cours de la période allant du 1er septembre 2020 au 30 novembre 2020, le délégué a répondu ce qui suit :

'La prime sera bien calculée sur les prestations du 1er septembre au 30 novembre et devra être payée même si le travailleur n'est plus en fonction en décembre car le but est bien de remercier le personnel actif dans la 2e vague. Au départ la période visée était octobre à décembre mais de manière pratique il était impossible de calculer un temps de travail incluant le mois de décembre et en même temps d'octroyer la prime pendant ce même mois de décembre. La période de référence a donc été avancée d'un mois. On est vraiment dans une volonté politique de remercier les efforts fournis pendant la 2e vague. En ce qui concerne la première vague, la prime de solidarité (chèque-consommation) avait été annoncée déjà vers avril mais la mise en œuvre a pris beaucoup de temps'.

Dès lors que l'intention est, comme l'indique le délégué, de verser une prime en reconnaissance des efforts fournis par le personnel hospitalier lors de la 'deuxième vague' de l'épidémie de COVID19 en Belgique, on pourrait s'attendre à ce que les efforts des travailleurs qui entrent en service en décembre soient également pris en considération à cet effet. L'argumentation du délégué relative à la difficulté administrative de verser la prime au cours du dernier mois de la période de référence est certes pertinente, mais les auteurs du projet pourraient également envisager de prolonger cette période de référence, même si cela signifie que la prime sera versée plus tard ».